

UNITED STATES HOLOCAUST MEMORIAL MUSEUM

Ukrainian Museum-Archives of Cleveland Displaced Persons Camp Periodicals Collection

Item in Public Domain or an Orphan Work:

The United States Holocaust Memorial Museum Library respects the copyright and intellectual property rights associated with the materials in its collection. According to the Library's knowledge, this title is either in the public domain or it is an orphan work for which no current copyright holder can be identified. If you hold an active copyright to this work--or if you know who does--please contact the USHMM Library by phone at 202-479-9717, or by email at reference@ushmm.org.

Also available via libraria.ua.

4185

Берхесгаден

УКРАЇНСЬКА
Л. 2999
МУВ

Таборова

Т Р И Б У Н А

Ч. 1. ВІВТОРОК - 16. УТ. 1948 Ч. 18

В і д Р е д а к ц і ї

Анархія, невідповідальність і самоволя в нашому таборі ростуть. З кожним днем збільшується хаос. Безогляда диктатура адміністрації, демагогічна нагінка її поплентачів і підлабузників, брак усякої можливості вільно висловити свою думку, спростувати наклепи і фальшиві інформації, брак засобів інформації /радіа, ширших сходин/ - змушують нас до видавання нашого інформаційного бюлетеню, щоб тою дорогою інформувати громадянство табору про те, про що воно повинно і мусить бути інформоване.

"Таборова Трибуна" буде намагатися подавати мешканцям табору факти і події, що є порушенням суспільного правопорядку, проступки проти демократії і свободи, нехтування інтересами збірності, порушення національної солідарності і інтересів, порушення соціальної справедливості, надужиття і прогули, що доходять часто до розмірів злочину, демагогічні замах на добре ім'я громадян і громадських установ, занедбання, легковаження і невмілість використати всіх тих нагод, що їх можна б було використати для добра так шліфо табору, як і поодиноких його мешканців.

Крім інформацій і критики негативних сторін нашого таборового життя, - вказуючи при тому на їх спричинників і винуватків - ми будемо старатись подавати і наші позитивні думки і програму для усунення зла і упорядкування відносин в таборі. Ми будемо теж інформувати громадянство табору про ті заходи, які зроблено і плани заходів, які належало б зробити, щоби усунути зло.

Виходячи з того, що інформація, як вільний вияв переконань хочби й частини громадянства, яка має на меті чесно і вірно подавати факти, може і повинна бути одним із важливих чинників правильного формування громадської думки, а в слід за тим і правильного формування внутрішньоспільних відносин, - ми думаємо, що наша газетка знайде прихильне прийняття від громадянства. А й адміністраційні чинники, якщо вони мають чисті руки і спокійне сумління повинні тішитися, що будуть мати здорову і річеву критику, яка не в одному випадку допоможе їм сповнити їх тяжке громадянське завдання, якщо вони його хочуть чесно і солідно виконати.

В тому переконанні ми приступаємо до своєї відповідальної праці і віримо, що невдовзі дасть свої позитивні успіхи.

ЧОМУ НОВІ ВИБОРИ?

450 виборців, мешканців нашого табору підписали петицію до ЦШУЕ з домаганням розписати нові вибори до Таборової Ради і Контрольної Комісії. Своє домагання опирали вони на § 15 т.а/ Статута ЦШУЕ згідно з яким перед-речинцеві вибори до органів таборового самоврядування відбуваються м. ін. на письмненне домагання 1/3 виборців.

Чому домагаються громадяни нашого табору нових виборів?

Кожні вибори мають на меті дати громадянству можливість висловити свою волю і згідно з нею перевести такі реформи і зміни в своїй адміністрації, які воно вважає за потрібне і доцільне. Останні таборові вибори, що відбулися в половині липня ц.р. йшли під гаслом санації відносин в таборі, при чому недвозначно підреслювалось, що треба усунути з адміністрації тих людей, що завинили цей стан. В виборчих програмах і виборчій агітації обох блоків ясно робилось винним за відносини в таборі команданта табору О. Гладивовського. Його й не відважувалась жодна з лист ставити на свій список кандидатів, знаючи що через те вона б певно при виборах провалилась.

Тим часом минуло три і пів місяця від виборів, а винні за відносини в таборі сидять далі "при кориті". Значить Таборова Рада не виповнила обіцянок і завдання, яке на неї наложено. Вона не тільки не змінила команданта табору, але й сама до сьогодні формально і законно не уконституована.

Досі немає відповідального чинника ~~такого ж роду як у~~
радних опозицій, які репрезентують волю і інтереси ^{44% мешканців табору}
не взято до уваги. Методом насилування правопорядку, диктатури і терору
держиться далі незаконно адміністрацію в руках, що не має за собою вже
більшості громадянства. Навіть громадяни, що при виборах, голосували на
листу Ч. 2 сьогоднішні не підтримують, значить, управа табору не має за
собою більшості громадянства, яка то більшість є основою демократичного
ладу.

Всі обставини мав можливість ствердити представник ЦПУЕ, який видав опі-
нію Президії ЦПУЕ, що тільки нові вибори можуть положити край анархії в
таборі і такі нові вибори Президія ЦПУЕ за апробаткою центр. Виборчої Ко-
місії зарядила. Коли командант табору заборонив переведення виборів,
громадяни табору стоячи на позиції оборони інтересів табору, правопоряд-
ку і престижу ЦПУЕ користаючи із законного права, забезпеченого статутом
ЦПУЕ внісли письмове домагання розписати нові вибори. Належить сподіва-
тися, що Центральна Виборча Комісія і Президія ЦПУЕ такі вибори розпишуть.

ТАБОРОВІ ПОРТРЕТИ: Михайло Лещинські /по українськи: Лещинський/

Живе у нас в таборі "народній діяч", що хоче мати монополію на любов
до України. Коли ви слухаєте його огненні лайки на опозицію, його голосні
вибухи "Віддайте мені хлопців з під Бродів" /так немовби опозиція винна
була смерті його хлопців/, його хвальбу про геройське зложення в офірі У-
країні втраченої руки і т. д. - то думаєте собі, що не багато є таборів,
яким припало мати щастя всебі такого патріота, взір всіх чеснот, прямо
героя. Він же і /в його власних оповіданнях/ б. бойовик УВО, член ОУН, і б.
пол. в'язень, що перейшов польські, німецькі, большевицькі і інші концтабори
він і комбатант. Так він розказує, головню на агітаційних вічах. А в дійс-
ності.

Щоби не ширилось баламуцтво, ось вам його правдива сільветка: до 1921 р.
учень середньої школи, нічим спеціальним не записався в анналах його родин-
ного міста Комарна. Але скоро бо вже підчас університетських студій у нього
пробуджується любов до мамони і кар'єри. Серцем і душею він тоді там де да-
ють гроші. Томі він спершу діяч сільробу-лівиці і на терені комарянщини
проповідує ідеологію Маркса-Леніна. За юдин гріш вщиплює большевицьку їд-
чисту душу українського селянина і робітника. Зменшені дотації для сільро-
бу спричиняють зміну його "ідеології". Він стає беззастережним приклонником
режиму Костека-Бернацкого. Змінює назвисько, яке йому лишили батьки, на
Лещинські, бо воно миліше для вуха польського урядовця, відбуває військову
службу і вирушає на Волинь. Про його подвиги на Волині і участь в руйнуван-
ні укр. кооперації в наступному числі "Т.Т".

ВВАЖАЙТЕ НА НЕДОГЛЯДИ.

В імя справедливости вибрано звязкових суспільної опіки в кожному бльонці
Що вони /звязкові/ не знали що і кілька є в магазині - це менше важне. В
імя справедливости відбуто велике засідання і нараду, на якому розділено є
блага сусп. опіки. Вища інстанція - теж в імя справедливости - затвердила,
декому позчеркала і теж гаслом справедливости приступлено до роздачі приз-
начених ласкаво лавів. Лише трапилась мала недокладність. Блузки і штани
з карточками "Гергель", "Горечко" вибрали собі зовсім не адресати. А це
вже не по-справедливому. Якась інстанція позатим справно і туго функціо-
нуючої адміністрації не дописала. Належить небавом очікувати змін в обса-
ді персоналу, бо показується, що ще десь скрились шкідники і саботажники
з опозиції.

КІЛЯТЬ ЧИ ДОРІГКИ ПИТАЮТЬ ?!

Недавно таборова контрольна Комісія подала подала до відома радієвою до-
рогою пригадку, щоби всі справи, побажання і зажалення, заки з ними виходи-
ти на зовні давати до полагодження Контрольній Комісії. Цікаво як полаго-
дить член Конт. Комісії М. Лещинські скаргу на мешканевого референта, який
називається теж М. Лещинські і випадково є тою самою особою. Чи подасть
внесок на звільнення його від обовязків мешк. референта. Булоб доцільном,
щоби розгадку цього ребуса Контр. Комісія не ховала тільки для себе, але по-
дала її до відома загалові таборян, з яких багато надаремно ломлять собі
голову над нею.

Спростування: Ми уповажнені подати до відома, що твердження пана О. Гладі-
шевського, бутьто би п. Др. Дмитрюк зломив собі ногу, бо був п'яним, не від-
повідає правді, і мали на меті дискримінувати його опонента. Громадянський

Таборова

ТОРЖАН

ч. 2.

вівторок 23 листопада 1948

НАУКА ПРО ДЕМОКРАТІЮ

Від таборової поліції Ред. "Таб.Трибуни" одержала попередження /і в таб поліції є люди нам прихильні/ що п.О.Гладишовський дав доручення таб. поліції слідити ,хто редагує і видає Таб.Трибуну", бо він мусить тих людей притягнути до відповідальности. Мине боїмось погроз п.О.Гладишовського ,бо часи ,коли він інтригами перед ІРО міг домогтися викинення з Табору інж.Тимчука за те ,що він поважився критикувати його махінації, минули. Другий раз штука не вдасться .Але щоби заощадити непотрібної фату тиги ,труду і компромітації ,хочемо звернути увагу таборового диктатора на дві речі:

1. Таборова Трибуна" пишеться і друкується не в Таборі .Одже даремна праця і шкода грошей на оплату "сищиків" і шпіцлів .Ліпше ті гроші признати на школи .

2. Редакції "Таборової Трибуни" Вам не вдасться притягнути до відповідальности ,бо вона нічого незаконного не робить . " "Всі люди створені рівними, ТВОРИМ обдаровані невідемними правами природними ,і вони мають право на життя ,на свободу і змагання за щасливу долю .Щоб ці права забезпечити ,утворюється між людьми управління ,якого джерелом влади є згода тих ,якими управляє .Як що уряд стає порушником і шкодить тим принципам ,народ має право його змінити або скинути і установити новий уряд, ставлячи його на засадах ,які будуть сформувані на безпеку і добро народу . - Розум наказує не змінити з дібязкових і проминаючих причин устрій ,здавна утановленого .Тому то ми завжди бачимо ,що люди воліють радше терпіти ,доки зде можна отерпати ,ніж застосувати для себе свавільність ,скидаючи устрій . Однак ,якщо довгі зневаги і надужиття виявляють тенденцію до утворення узурпацією повного деспотизму ,то народ має право і **обовязок** /чуєте : і **обовязок**/скинути такий уряд і поставити новий /Здеклярації Проголошення Незалежности США 1776 р./ . Так каже демократичний закон країни ,під опікою якої ми живемо .Якщо Ви про те не знаєте або те позабули ,то у Вашому власному інтересі є собі це прогадати і не над тим подумати .Потягати до відповідальности будемо ми Вас ,за терор надужиття ,несправедливість і все те зло ,що сьогодні перелилося через мірку і паде Вам на голову .Ваша влада ще за коротка ,щоб у нескінченність до неозначених меж континуувати безправа і деспотизм .Ми не є Вашим філієвкою ,а громадого рільних людей і за свої права ,своду і щасливу долю будемо боротися . А хто остаточно виграє - побачимо .

ПОРТРЕТИ : п.Лещинські на Волині.

Ушу маленького їмінного секретаря в Ковелській Окрузі пізнали як друку воеводи волинського Юзефського .Їх ціллю було ,розівнати зв'язок Волині з Галичиною ,та знищити конструктивні творчі сили громадянства Волині .

їмнік секретар їмінний стався з приказу польської адміністрації на їмнім діячем .Демагогією ,забриханістю ,лайками проти галицьких "панів

і "попів" пан Лещинські як діяч Сель-робу діпнявся аж до відповідального становища голови Надзірної Ради Повітового Союзу Кооператив у Ковлі. Маючи з одної сторони наказ польської адміністрації, а з другої попертя ан агентів червоної Москви - прамував вже просто до наказаної мети - зрвання звязків з Галичиною.

Заходи Укр. Рев. Союзу у Львові для рятування Ковельщини через усунення "теперішнього таборового патріота" з посту голови Н. Ради і віддання цього посту в руки правдивого українця Самійла Підгірського не увінчалися успіхом, бо позиція п. Лещинського підтримана польською адміністрацією і большевицькою агентурою /які на Волині все знаходили спільну мову коли ходило про нищення українського національного руху / була сильній шок від гоненого польським урядом на Волині Ревізійного Союзу Українських Кооператив.

Про працю і погляди п. Лещинського на пості голови Надзірної Ради Повітового Союзу Кооператив в Ковелі - свідчить достаточо видана в 1934 році з підписом тогож Союзу Кооператив - першотравнева відозва, що її неповсвідалися б навіть секретарі Райпаркому чи Комітету 1-травня якоїсь там Облсоюзспілки в Тулі чи Калузі.

За шкідливу і руйницьку, а навіть ворожу українським інтересам діяльність п. Лещинського під якого проводом стояв Повітовий Союз Кооператив в Ковелі, Ревізійний Союз Кооператив у Львові як надрядна інстанція, виключив його односторонно /за тим голосували навіть радикали/ з своїх членів.

В той спосіб пан Юзефські і його адміністрація руками теперішнього таборового "патріота" знищили на Волині українську кооперацію, що починала тоді вже гарно розвиватися і під проводом Ревізійного Союзу у Львові обіщувала величезний розвиток і надії. На її розвалинах побудовано на Волині про польську т.зв. регіональну кооперацію, в якій п. Лещинські відіграв провідну ролю.

Якщо подані тут інформації не відповідають правді - оглосіть п. Лещинські спростування яке Вам певно підпишуть П. Президент Ревізійного Союзу Укр. Кооператив у Львові п. Павликівський і інспектор тогож союзу п. Ерстек.

Про дальші подвиги п. Лещинського у дальшому числі.

ПОБІДОМЛЕННЯ

З огляду на тенденційні намагання приписувати видавання "Таб. Трибуни" громадянському комітетові в таборі - ми вважаємо за потрібне подати до відома, що громадянський комітет не має нічого спільного з нею. Таборова Трибуна" в висловом думок і поглядів тої частини спозиції, що справді підтримує громадянський комітет, але вважає його поступовання занадто повільне, лагідне і оглядне, на яке таборова кліка, що вперто тримається "корита" не заслужила. На демагогію п. Лещинського, наклепи Василичів і Гладшовських замало протестувати в формі, як це робить громадянський комітет, бо ці панове делікатність і тактовність уважають за слабкість. Ці панове привикли до нагай/польського, большевицького, німецького/ і такий нагай прилюдної критики треба їм показати.

Ч. 3.

неділя, 28 листопада 1948.

ЧИ Є В ТАБОРІ ТЕРОР ?

Т е р о р о м називаємо такий стан, в якому громадяни зі страху перед карою не сміють і не можуть вільно висловити свої думки, волі й починів, що мають на меті оборону законно гарантованих прав й усунення зла. Зрештою, кожен із вас, що втекли перед терором більшовицького уряду - знає що це терор. Віддавна говориться, що в нашому таборі панує терор, який виконує таборова адміністрація, головню п. Гладшовський О. й слухняний йому п. Малий, командант поліції табору. Чи дійсно є в таборі терор ?

Коли б. прокуратор висів скаргу проти одного із правлячої члена кліки, який в часі виконання своєї функції члена Контрольної Комісії зробив надужиття, то адміністрація табору звільнила прокуратора з праці. Мета звільнення було показати тим, хто хотів би домагатися покарання надужиття й усунення зла та поправлення відносин, що саме вони будуть покарані ! Тим мешканцям табору, котрі, покликавшись на акт обвинувачення прокуратора й інтерпелювали радних в тій справі "незалежний" таборовий суд покарав.

Коли голова ОБУЛІЦ-у інж. Лукаковський подав у часописах оголошення, що командант табору п. Гладшовський відібрав т-ву ОБУЛІЦ домівку - "незалежний" таборовий суд" покарав його чотиротижневою забороною виходити з табору, з обов'язком зголошуватись кожного дня на поліції.

Коли із доручення ЦПУЕ Обласна Виборча Комісія в Мюнхені назначила нові вибори в таборі Орлик, на що дав свою згоду директор ІРЮ - п. Гладшовський заборонив їх переведення, а порозуміювані повідомлення Виборчої Комісії наказав поліції - позривати, а п. мец. Громницькому під санкціями заборонив продовжувати виконання його функції Голови Виборчої Комісії. Урядникові таборові адміністрації п. мгр. Гукові загрозив, що або він зречеться обов'язків члена Виборчої Комісії, або він / п. Гладшовський / - звільнить його з праці.

Коли б. поліцист п. Костирка пригадав командантові поліції п. Малому, що він свого часу продав огнетравну кошу з табору - то п. Малий заарештував його, щоб у цей спосіб примусити п. Костирку відкликати кинений на нього правдивий звід.

Коли члени Т-ва Українських Політичних В'язнів й запрошені ними гості мали свої сходини, на яких обговорювано звіт делегатів таборової опозиції до ЦПУЕ - то на доручення п. Гладшовського поліція ті сходини заборонила.

Заборона праці Комітету Правопорядку, викинення з табору інж. Тимчука із жінкою, усунення з праці прихильників опозиції, упосліджування їх у розподілі речей Суспільної Співки, мешкань тощо та багато інших випадків - є доказом панування в нашому таборі морального й фізичного терору, що його стосує пануюча кліка до опозиції в цілому, чи до її поодиноких членів.

"ПАН ЛЕЩИНЬСЬКИЙ НА ВОЛТІ"

Польські пани часом були щедрими й ласкавими і винагороджували своїх вірних слуг за віддані їм услуги. Щебра рука п. Юзефського не поминула тех і п. Лещинського: він удостоївся їздити бричкою й баскими кінями, його іменовано старшиною польської армії / скажіть, кого іменовано від 1932 року з української галицької інтелігенції старшиною польської армії ? / і його рік-річно висилали на кошт "жонду" в товаристві польських кооператорів на відпочинкові поїздки до Норвегії, Данії і т.і. З наказу польських панів він зрадив Сельроб і перейшов до партії Петі Певного ! Якщо це неправда, пане Лещинський, що ви їздили в таким товаристві заграницю ? Може вам посвідчить п. дир. Поритко ?!

ДІЛНА РЕДУКЦІЯ

У зв'язку з останнім скорочуванням платі в штатів в нашому таборі багато працівників адміністрації звільнено з праці. Трудно. Вища сила, згідно вище зарядування. Проти того не можна нічого сказати. Але коли перевірити список тих осіб, яких звільнено, то стає дивним, що з одної сторони звільняється тих осіб, які належать до опозиції, а з другої - приймається / очевидно / з позиції. Стає дивним перегрупування урядів. Зліквідовано нпр. технічний уряд з його варстатами / бо треба було викинути п. інж. Дяріну й п. Стефанишина, як опозиціонерів / - а утворено санітарний відділ, бо треба було затруднити п. Севу, хоча такий відділ є нескінченним, бо санітарну контроль можна виконувати таборовою лікарнею.

ЧИ Є СПРАВЕДЛИВИМ ВІД П. РАКОВСЬКИХ ПОДАТКУ ТИМАГАТИ ?

Чкають, що існує така ухвала таборових чинників, що кожен мешканець мусить платити на рік адміністрації табору податок від доходів з торгівлі. Фактом є, що такий податок багато людей лояльно й точно платить. П. мгр. Гук, фінансовий референт табору, знаний зі своєї солідності хотів оподаткувати теж і паню Раковську, жінку радного, директора таборової кооперативи, протектора багатьох таборових акцій та тпарць - податком з того титулу, що пані займається торгівлею, що їй це приносить певні доходи. Але солідність, позатим похвальна, не все подобається кліці. П. мгр. Гук замість дістати похвалу від господарської комісії т. зв. Таборової Ради, в якій головує п. Раковський, дістав ... але звільнення від обов'язків фінансового референта і збирача податків. З того наука для кожного урядовця, що кожен, хто посягатиме на обмеження прав правлячої кліки - дістане по пальцях!

ТАБОРОВА ЗАГАДКА

Чи дерево є сухе чи мокре, чи то дуб чи верба, скаже нам найкраще дипломований інженер-лісник. Знова, чи м'ясо є збитне до вжитку чи ні, чи воно волове, теляч, чи яке інше - найкраще осудить лікар-ветеринар. Наші таборові цісарі думають інакше. Тому-то інженер-лісник оглядає й приймає ... м'ясо та інші харчі, а лікар-ветеринар - видає дерево. Розв'язку цієї загадки переслати на адресу п. Глидишовського, або п. Василюшина !

КІЛЬКО Є ПРАВНИКІВ В ТАБОРІ ?

В дійсності - понад 30. Але у звіті п. Глидишовського, який зажадало від нього ГРО - було подано, що в нашому таборі живе тільки один правник, і він називається ... Олекса Олійник. Так інформує вірно і чесно таборова кліка установу ГРО.

П. ГЛАДИШОВСЬКИЙ ПЕРЕПРОСИВ Д-РА ДМИТРЬЮКА

Як довідуємося з компетентних джерел п. Глидишовський діставши протест Громадянського Комітету на образу, яку завдав п. д-р Дмитрюкові, удався до нього до шпиталю і перепросив його за неї, а на своє оправдання подав, що його мильно інформувала таборова поліція. Бачимо, що поліція й адміністрація, замість дбати про лад - бавляться у сплетні й очорнювання людей !

"ТАКТ" П. ГЛАДИШОВСЬКОГО Й П. МАЛОГО НА ЗАБАВІ РІДНОЇ ШКОЛИ

Своїм "тактом" п. Глидишовський зробив знова славу таборові "Орлик" ! На забаві Рідної Школи допровадив до того, що поліція намагалася усунути студентів зі залі - у відповідь на що - прийшло до суматохи, в якій найбільш пошколований зістав зам пан Малий. Виступом п. Глидишовського й поліції займемося у наступному числі.

Таборова

ТРИБУНА

Ч. 5 Пятниця, 10 Грудня 1948 Ч. 9

ЧИ Є В ТАБОРІ ДИКТАТУРА

Диктатурою називаємо такий стан, в якому адміністрація /виконна/ влада править не на основі законів, конституції, ухвал законодальних органів, але на основі своєї самоволі, та коли ця влада є сконцентрована в руках одної людини - диктатора.

В нашому таборі і для нашого табору законодавчою владою є Таборова рада та органи Представництва Української Еміграції /ОНУЕ, ЦНУЕ/. Щоби постанови Таборової ради були правосильні, вони мусять, згідно з вимогами ЦНУЕ і ЦНУЕ, бути ухвалені вимаганою більшістю голосів, вони не можуть бути єдино річні з Статутом ЦНУЕ і вони мусять бути формально переведені. Коли цього немає, ми говоримо про брак правопорядку.

Виконною владою в таборі є Управа табору на чолі з командантом або адміністратором. В нормальних умовах виконна влада виконує постанови і рішення Таборової ради та органів ЦНУЕ. Коли Управа табору /командант або еренти/ видає зарядження, які недозволені постановою Таборової ради та органами ЦНУЕ, тоді ми говоримо не тільки про брак правопорядку, але і про диктатуру. Тоді Управа табору диктує сама собі закони і їх виконує.

Як виглядають справи у цьому відношенні в нашому таборі.

Всі ми знаємо про постанову ЦНУЕ, на основі якої в адміністрації табору мають працювати не тільки прихильники більшості, але й прихильники і члени меншості /опозиції/, і то в такому відношенні, як це виказали останні річні вибори. В нашому таборі опозиція з останніх виборів виїшла 44% голосів і тому вона повинна мати в адміністрації 44% керівних постів і працівників. В дійсності, завдяки політиці Управи табору а головню її команданта п. О. Гладимовського, опозиція має тільки одного представника. І тому говоримо, що Управа табору рядить диктаторським способом.

Для переведення більших змін /звільнень чи прийнят/ у адміністрації табору треба постанови Таборової ради. Ця постанова має вразити і яко говорити кілька, яких /жонатих чи кавалерів, з дітьми чи бездітних, молодих і здорових чи старших і хворитих/, з яких причин і підстав і т.д. треба звільняти людей з праці. Тим часом ми є свідками в останньому часі масового звільнювань з праці без ніяких на це постанов Таборової ради. Звільняється тих, хто командантові табору не є милі чи вгідні, при чому звільнення ці є суперечні з основними вимогами справедливості і суспільною доброту. Так, напр., звільняється п. Стажюва, який сам хворити має на укріпленні 7-ми членну родину, а звільняється рівночасно осіб, що є санітарів. І це ми теж називаємо самоволою і диктатурою.

Укладення схеми адміністрації, її обсяга /принайменше керівними постами/, рішення кількості працівників, укладення лісти платеж, визначення висоти платеж, укладення бюджету, постанови про його реалізацію і т.д. - в нормальних умовах мусять бути схвалені Таборною радою. У нас схема адміністрації табору змінюється не на основі постанов Таборової ради, але відповідно до того, чи потрібно щоби якийсь партійний "достойний" діяч відповідну посаду і титул. Коли треба когось із партійних магів обривати садити на праці і дати йому платню, тоді утворюється для нього реферат, підреферентуру чи інший уряд, а коли треба когось з невигідних осіб звільнити чи усунути з праці, тоді ліквідується його реферат. Так напр., звільнено реферат технічний, бо треба було звільнити п. Імж. Ляріну /як опозиціонерку/, а утворено реферат санітарний, бо треба було п. Сену, посадити на посаду. Значить треба при тому, що на санітарних справах п. Сена з професії різник розуміється так як зорк на зіздах, а в таборі чотирь

дипломовані лікарі сидять без праці. І таке поєднання ми теж маємо право називати диктатурою і то найбільш несправедливою.

Коли надрядні чинники Представництва Українською Еміграцією заряджують нові вибори, на які дає згоду директор ІРО, а адміністрація табору це зарядження виконує і фізичними засобами насильдя і терору не допускає до його виконання, то крім терору, яким це робиться, ми теж говоримо про диктатуру, яка намагається недопустити до вільного вияву волі громадянства, яким то виявом волі є демократичні вибори.

Коли в передвиробничій пропаганді говориться про і обіцяється, що треба усунути людей, які довели до такого оплаканого стану в нашому таборі, який зараз в ньому існує, і тим способом здобувається голосів в виборах, а потім користаючи з свого становища більшості, не тільки тих обіцянок не виконуються, але й фізичними засобами не допускається до того, щоб громадянство могло боротися за покращання своєї долі і здобуття належних собі прав, арештується людина, які збирають підписи під петицією до ЦКЕ, лякається звільненням з праці тих, які домагаються демократичних свобод і т.д. - то це теж найчистішою водою диктатура.

Коли до того додати, що від двох років у нас не було ні одних ширших сходів громадянства табору, на яких кожний мешканець табору мав би можливість і право поставити командантові табору запит і дати від нього відповідь, чому він волів дати приміщення радше на корчму ніж на студентську домівку, чому він уживав шкільних учнів до роблення трісів у їх професорів, чому він не звільнив команданта поліції мимо того, що той не викрив ані одного злочинства і в йому, що він поповнив злочину присвоєння собі чужого депозиту і продажі та крадіжці таборового майна /огнетрепалої каси/, чому в нашому таборі міститься центральна фальшованийя харчевих карток, про що шше уся німецька преса та говорить німецьке радіо, чому не відомі нікому листи платення з львівської оштелле, чому фальшується листи платення і працівників, чому командант табору не розраховується з грошей, які він побірає як т.зв. репрезентаційний фонд, чому він а не лікарі признає молко, яке Таборова рада признала хворим, чому на поліції знаходять примельдовання людей, які поліційні і служби не роблять і там зовсім непотрібні, чому він оклепочує чесних людей і заслужених громадян, чому він опозиції не дає можності користати з радіа, чому він поліцією розганяє сходили Т-Ва Політ-Вязнів і т.д і т.д. - то ми маємо повне право говорити про диктатуру в нашому таборі. Диктатуру шми більше ганебну, що її стосує людина, яка кермується зовсім не добром табору, але виключно своїми особистими шкурницькими інтересами і користями.

ТАБОРОВІ ПОРТРЕТИ: Воєнні пригоди п. Лециньского.

По рзвалі Польщі вірний її слуга, офіцер її армії, організатор її кооперерації і підпора політики Юзефського п. Міхал Лециньскі осів в маленькому підляському містечку Володаві. І своє комуністичне минуле і офіцерські ранги віддав йому заховати перед оком Гестапа і все укладалось як найкраще. Були випадки, що якоесь при Божій помочі, переживе тяжкий час і дочекається повороту улюбленої "вольней й неподаглей". Але авантюризма і спекулянтська вдача нашого таборового патріота не дала йому спокою. Він не міг вестити спокійно по на сиромій посаді учителя торговельної школи в Володаві. Він розраховує: Німецьчина війну виграв, а тоді треба мати цюсь на своїм конті заслуг перед Гітлером. І він відягає солдатські чоботи нім. "Вермахту" та йде разом з "вишломітцями" торжати українську землю. З своєї воєнної виправки вертається з численними відзначеннями /хто не вірить, може переконається в о. Криштопа-вича, який має оригінальну гальву знимку пана "сотника" в мундурі нім. офіцера/, але ... ранений у спину. Звичайно пан "сотник" люблять розповідати голосно про свої воєнні подвиги та нахвалятися як то вони гаряче і широ люблять Польку-Україну і за неї проливали кров, одначе своє поранення в полку і на Україну вони чомусь то соромно промовчують. Таємницею окривленості у тому відношенні пана "сотника" розкрили два його приятелі з полку і оргій, панаго Вайсоль і Дітер /знавте їх, пана Лециньскі/, які отвордили, що своє поранення у спину пан Лециньскі одержав зовсім не від большевиків, але від ... української дівчини в Дніпропетровському, яка в обороні своєї насилуваної сестри пострілила пана "сотника" у спину. Що пан "сотник" був з тому часі у такому стані, що в нічому не виправдує його підлого і ганебного вчинку.

Про інші "фронтоні" пригоди пана Лециньского в наступному числі.